

Dr Magdalena Pyter

Problematyka nadzoru i kontroli

*w odniesieniu do pomocy społecznej**Issues of the supervision and the control
with reference to the social welfare***WSTĘP**

Zadaniem pomocy społecznej, którą można określić jako instytucję polityki społecznej państwa, jest w szczególności umożliwianie osobom i rodzinom przezwyciężania trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości¹. Nasuwa się wrażenie, że wspomniana instytucja rozwinęła się szczególnie w związku z transformacją ustrojową mającą miejsce w Polsce na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych. Powszechnie podkreślane dobrodziejstwo tychże przemian, spowodowało jednak powiększenie liczby ludności, która nie sprostała warunkom szybkiego wzrostu gospodarczego oraz dynamicznym przemianom w wielu dziedzinach życia codziennego. W takich właśnie przypadkach pomoc społeczna, wyprzedzając znacznie inne techniki zabezpieczenia społecznego, okazuje się priorytetową formą pomocy².

Nie sposób jednak tak rozwiniętej instytucji pozostawić bez jakiegokolwiek nadzoru.

Jeśli bowiem ma ona służyć dobru jednostki, to powinna podlegać ścisłej kontroli. Rozpatrywanie zagadnienia kontroli i nadzoru w odniesieniu do pomocy społecznej wydaje się uzasadnione, zwłaszcza gdy ma się na uwadze doniesienia medialne z ostatnich miesięcy wskazujące na zaniedbania w tej dziedzinie. Z całą stanowczością należy podkreślić, że są to przypadki marginalne, jednak każde – nawet epizodyczne – zaniedbanie, powoduje krzywdę poszczególnych osób lub rodzin oczekujących pomocy. Mając powyższe na uwadze, zdecydowano się w niniejszym artykule zasygnalizować problematykę nadzoru i kontroli w odniesieniu do pomocy społecznej.

Podstawą rozpatrywania wspomnianej tematyki jest ustawa z dnia 12 marca 2004 r. *o pomocy społecznej*. Warto podkreślić, że jest ona trzecim – jeśli chodzi o genezę polskiego ustawodawstwa zabezpieczenia społecznego – aktem prawnym. Zastąpiła ona bowiem ustawę z dnia 29 listopada 1990 r. *o pomocy społecznej*. Wcześniej natomiast obowiązywała

¹ Por. art. 2.1, Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. *o pomocy społecznej* (Dz. U. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703) [dalej: u.p.s.].

² W. Muszalski, *Prawo socjalne*, Warszawa 1998, s. 168.

ustawa z 16 sierpnia 1923 r. *o opiece społecznej*. Powszechnie przyjmuje się, że aktualnie obowiązująca ustawa należy do aktów prawnych przejrzystych i nowoczesnych. Wprowadziła bowiem szereg nieznanych dotąd rozwiązań prawnych, co nie jest bez znaczenia dla spójności polskiego systemu prawnego i jego dostosowania w związku z niedawnym wejściem Polski w struktury Unii Europejskiej³.

I.

Pod pojęciem szeroko pojmowanego nadzoru należy rozumieć działalność obejmującą kontrolę oraz kompetencję do merytorycznego korygowania działalności podmiotu poddanego nadzorowi⁴. Kontrola wydaje się natomiast pojęciem węższym, w stosunku do powyższego. Przez kontrolę można rozumieć ustalenie istniejącego stanu faktycznego, ustalenie jak być powinno, jak również – w przypadku istnienia różnicy pomiędzy stanem faktycznym a pożądanym – ustalenie tej różnicy w zakresie sformułowania zaleceń w celu usunięcia zjawisk niepożądanych. Pośród form kontroli doktryna wyróżnia: inspekcję, lustrację, rewizję oraz wizytację⁵.

W zakresie pomocy społecznej ustawa przewiduje sprawowanie nadzoru oraz kontroli przez wojewodę. Art. 126 u.p.s. stanowi rozwinięcie postanowień art. 22 pkt 8-10 u.p.s. I tak, do zadań wojewody należy: nadzór nad realizacją zadań samorządu gminnego, powiatowego oraz wojewódzkiego, w tym nad jakością działalności jednostek organizacyjnych

pomocy społecznej oraz nad jakością usług, dla których minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określił standardy, w tym standardy opieki i wychowania, jak też nad zgodnością zatrudnienia pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej z wymaganymi kwalifikacjami. Ponadto do zadań wojewody należy kontrola jakości usług wykonywanych przez podmioty niepubliczne na podstawie umowy z organami administracji rządowej i samorządowej; kontrola placówek zapewniających całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekłe chorym lub osobom w podeszłym wieku, w tym prowadzonym na podstawie przepisów o działalności gospodarczej, w zakresie standardów usług socjalno-bytowych oraz przestrzegania praw wspomnianych osób.

W związku z nadzorem oraz kontrolą w zakresie pomocy społecznej ustawodawca określił katalog uprawnień przysługujących wojewodzie. Zatem w ramach uprawnień nadzorczo-kontrolnych wojewoda ma prawo do żądania udzielania przez jednostkę – w której przeprowadzane jest postępowanie – informacji, dokumentacji oraz danych, niezbędnych do sprawowania nadzoru i kontroli. Ponadto ma prawo do swobodnego wstępu w ciągu doby do obiektów i pomieszczeń jednostki kontrolowanej, przeprowadzania oględzin obiektów, składników majątku kontrolowanej jednostki oraz przebiegu określonych czynności objętych obowiązującym standardem, jak też żądania od pracowników kontrolowanej jed-

³ Ł. Borkowski, R. Krajewski, S. Szymański, *Komentarz do ustawy o pomocy społecznej wraz ze zbiorem przepisów wykonawczych*, Kutno 2005, s. 5.

⁴ B. Banaszak, *Nadzór*, [w:] *Mała encyklopedia prawa*, red. U. Kalina-Prasznica, Warszawa 2005, s. 280.

⁵ E. Ochendowski, *Prawo administracyjne. Część ogólna*, Toruń 1999, s. 251-252.

nostki udzielenia informacji w formie ustnej i pisemnej w zakresie przeprowadzanej kontroli. Wojewoda w ramach uprawnień może również wzywać i przesłuchiwać świadków oraz zwrócić się o wydanie opinii biegłych i specjalistów z zakresu pomocy społecznej⁶.

Wspomniane wyżej czynności przeprowadzane są – w imieniu oraz z upoważnienia wojewody⁷ – przez zespół pracowników właściwego do spraw pomocy społecznej wydziału urzędu wojewódzkiego, określany przez ustawodawcę jako zespół inspektorów⁸. Skład wspomnianego zespołu został oznaczony jako – co najmniej – dwuosobowy⁹. Warto zaznaczyć, że ustawodawca nie sprecyzował górnej granicy liczby inspektorów.

Zgodnie z art. 134, u.p.s. minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego wydał rozporządzenie¹⁰, w którym została określona organizacja oraz tryb przeprowadzania nadzoru i kontroli, kwalifikacja inspektorów upoważnionych do wykonywania czynności nadzorczych i kontrolnych oraz określony

został wzór legitymacji uprawniającej do wykonywania czynności nadzorczych i kontrolnych. Wspomniane rozporządzenie określa również kwalifikacje pozostałych pracowników wykonujących z upoważnienia wojewody zadania z zakresu pomocy społecznej.

Co do organizacji oraz trybu przeprowadzania kontroli i sprawowania nadzoru, czynności te są przeprowadzane w oparciu o plan kontroli sporządzony na dany rok kalendarzowy. Plan taki opracowuje zespół inspektorów, zaś zatwierdza dyrektor właściwego do spraw pomocy społecznej wydziału urzędu wojewódzkiego¹¹. Czynności z zakresu kontroli wykonują zespoły inspektorów w ramach:

- kontroli kompleksowych;
- kontroli problemowych;
- kontroli doraźnych;
- kontroli sprawdzających¹².

Zakres kontroli kompleksowej obejmuje wszystkie sfery organizacji i funkcjonowania jednostki podlegającej kontroli, które wiążą się z realizacją zadania określonego w usta-

⁶ Por. art. 126, u.p.s.

⁷ Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zawiera: oznaczenie organu, który wystawia upoważnienie; datę i miejsce wystawienia upoważnienia; wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli; imiona i nazwiska inspektorów oraz rodzaje i numery dokumentów potwierdzających tożsamość inspektorów, a także wskazanie inspektora kierującego zespołem inspektorów; nazwę jednostki podlegającej kontroli; zakres kontroli oraz miejsce przeprowadzania kontroli; przewidywany termin, w którym przeprowadzane będą czynności kontrolne; podpis osoby udzielającej upoważnienia. § 9, Rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej (Dz.U. z 2005 r. Nr 61, poz. 543) [dalej: *Rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*].

⁸ Inspektor podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, na wniosek lub z urzędu, jeżeli wyniki kontroli mogą dotyczyć jego praw lub obowiązków albo praw lub obowiązków jego małżonka lub osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia albo osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli. Powody wyłączenia kontrolującego trwają mimo ustania małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli. Inspektor podlega wyłączeniu również w razie zaistnienia w toku kontroli okoliczności mogących wywołać uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności. O wyłączeniu inspektora od udziału w kontroli decyduje wojewoda na wniosek inspektora lub dyrektora właściwego do spraw pomocy społecznej wydziału urzędu wojewódzkiego. § 10. 1. Rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej (Dz.U. z 2005 r. Nr 61, poz. 543).

⁹ Art. 127, u.p.s.

¹⁰ *Rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*.

¹¹ § 3, *Rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*.

¹² § 4, *Rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*.

wie. Należy zaznaczyć, że kontrole kompleksowe należy przeprowadzać nie rzadziej niż raz na trzy lata zgodnie z planem kontroli. Kontrola problemowa polega na sprawdzaniu wybranych sfer organizacji i funkcjonowania jednostki podlegającej kontroli wiążących się z realizacją zadania określonego w ustawie. Wspomnianą kontrolę przeprowadza się według planu kontroli. Kontrolę doraźną natomiast przeprowadza się w celu zbadania prawidłowości organizacji i funkcjonowania jednostki podlegającej kontroli w określonym zakresie. Podstawą prowadzenia kontroli doraźnej mogą być informacje uzyskane przez właściwy do spraw pomocy społecznej wydział urzędu wojewódzkiego dotyczące nieprawidłowości w organizacji i funkcjonowaniu jednostki podlegającej kontroli. Cechą tego typu kontroli jest możliwość jej przeprowadzenia w każdym czasie. Kontrolę sprawdzającą przeprowadza się w celu zbadania, czy i w jakim zakresie są zrealizowane zalecenia pokontrolne¹³.

O przedmiocie i terminie rozpoczęcia kontroli zarządzający kontrolę powiadamia organ założycielski oraz kierownika jednostki podlegającej kontroli na 7 dni przed rozpoczęciem kontroli¹⁴. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kierownika lub wyznaczonego przez niego pracownika jednostki podlegającej kontroli¹⁵. Kierownik jednostki podlegającej kontroli ma za zadanie: zapewnić warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli; umożliwić

zespółowi inspektorów wstęp do obiektów i pomieszczeń jednostki podlegającej kontroli, a także przeprowadzenie oględzin obiektów, składników majątkowych oraz przebiegu określonych czynności objętych obowiązującym standardem; przedstawić na żądanie zespołu inspektorów informacje, dokumenty i dane dotyczące przedmiotu kontroli; udzielić zespołowi inspektorów ustnych lub pisemnych wyjaśnień w zakresie objętym kontrolą oraz sporządzić uwierzytelnione odpisy lub wyciągi z dokumentów i zestawień oraz danych niezbędnych do kontroli¹⁶.

Po przeprowadzonej kontroli, dokonane w postępowaniu kontrolnym ustalenia zespół inspektorów opisuje w protokole kontroli w sposób uporządkowany, zwięzły i przejrzysty. Protokół kontroli powinien zawierać: oznaczenie jednostki podlegającej kontroli, jej siedzibę i adres, imię i nazwisko kierownika, z uwzględnieniem zmian zaistniałych w okresie objętym kontrolą; imię i nazwisko, stanowisko służbowe inspektorów oraz numer i datę upoważnienia do przeprowadzania kontroli; datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych w jednostce podlegającej kontroli, z wymienieniem – jeśli takie były – dni będących przerwami w kontroli; określenie przedmiotu kontroli i okresu objętego kontrolą; opis stwierdzonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym ujawnionych nieprawidłowości oraz ich zakresu i skutków; wskazanie podstaw dokonanych ustaleń; pouczenie o prawie i terminie zgłoszenia za-

¹³ § 5 – 8, *Rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*.

¹⁴ § 11.1, *Rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kontroli doraźnej.

¹⁵ § 14.1, *Rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*.

¹⁶ § 13.1, *Rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*.

strzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli oraz o prawie do odmowy podpisania protokołu; wzmiankę o zgłoszeniu zastrzeżeń oraz o stanowisku zajęтым wobec nich przez zespół inspektorów; omówienie dokonanych w protokole kontroli poprawek, skreśleń i uzupełnień; wzmiankę o doręczeniu protokołu kontroli kierownikowi jednostki podlegającej kontroli; adnotację o wpisie do rejestru kontroli w jednostce podlegającej kontroli; podpisy członków zespołu inspektorów i kierownika jednostki podlegającej kontroli na każdej stronie protokołu; podpisy członków zespołu inspektorów i kierownika jednostki podlegającej kontroli oraz miejsce i datę podpisania protokołu kontroli¹⁷.

Protokół kontroli sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu kontroli przekazuje się, za poświadczeniem odbioru, kierownikowi jednostki podlegającej kontroli, a drugi włącza się do akt kontroli¹⁸.

II.

Inspektorem upoważnionym do wykonywania w placówkach i ośrodkach czynności związanych z nadzorem i kontrolą, może być osoba posiadająca następujące kwalifikacje: ukończone studia wyższe magisterskie na kie-

runkach: pedagogika, pedagogika specjalna, psychologia lub politologia o specjalności profilaktyka społeczna i resocjalizacja; co najmniej pięcioletni staż pracy w zawodzie pedagoga lub psychologa albo w zakresie resocjalizacji; specjalizację z zakresu organizacji pomocy społecznej¹⁹. Inspektorem upoważnionym do wykonywania czynności związanych z nadzorem i kontrolą, w jednostkach podlegających kontroli, innych niż placówki i ośrodki, może być osoba posiadająca następujące kwalifikacje: ukończone studia wyższe magisterskie lub wyższe zawodowe na kierunkach: prawo, ekonomia, politologia o specjalności polityka społeczna lub profilaktyka społeczna i resocjalizacja, psychologia, pedagogika, pedagogika specjalna, socjologia lub ukończone studia wyższe w wyższej szkole zawodowej o specjalności praca socjalna; specjalizację z zakresu organizacji pomocy społecznej oraz pięcioletni staż pracy w pomocy społecznej²⁰.

Pozostałymi pracownikami wykonującymi z upoważnienia wojewody zadania z zakresu pomocy społecznej mogą być osoby posiadające następujące kwalifikacje: ukończone studia wyższe magisterskie lub wyższe zawodowe na kierunkach: prawo, ekonomia, zarządzanie i marketing, politologia o specjalności polityka społeczna lub profilaktyka

¹⁷ § 15.1 i 2, *Rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*. Kierownik jednostki podlegającej kontroli może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania, wyjaśnienie przyczyn tej odmowy. W razie odmowy podpisania protokołu kontroli, zamieszcza się wzmiankę o powyższym fakcie. Warto jednak wspomnieć, że odmowa podpisania protokołu przez kierownika jednostki podlegającej kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez zespół inspektorów oraz sporządzenia pokontrolnych zaleceń.

¹⁸ § 15.4 i 5, *Rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*.

¹⁹ Zgodnie z treścią cytowanego rozporządzenia, nie ma możliwości żeby inspektorem zdolnym do przeprowadzania kontroli i nadzoru w placówkach i ośrodkach była osoba posiadająca ukończone studia wyższe na poziomie licencjackim (zawodowym).

²⁰ § 19.1 i 2, *Rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*. Zgodnie z obowiązującymi standardami nauczania na kierunku prawo, studia te można odbyć wyłącznie jak studia jednolite magisterskie. Wobec powyższego należy zwrócić uwagę na nieścisłość zapisu § 19 pkt 1-3 cytowanego rozporządzenia.

społeczna i resocjalizacja, psychologia, pedagogika, pedagogika specjalna, socjologia lub ukończone studia wyższe w wyższej szkole zawodowej o specjalności praca socjalna²¹.

Przy przeprowadzaniu przedmiotowych czynności zespół inspektorów jest obowiązany do okazania legitymacji służbowych, jak również imiennego upoważnienia do przeprowadzania nadzoru albo kontroli wskazującego jednostkę organizacyjną pomocy społecznej albo kontrolowaną jednostkę. Okazanie dokumentów powinno mieć miejsce przed przystąpieniem do wspomnianych czynności. Przedstawiony tu obowiązek obciąża każdego z pracowników, którzy wchodzi w skład zespołu inspektorów. Dokumenty powinny być okazane kierownikowi kontrolowanej jednostki. W przypadku odmówienia okazania dokumentów uzasadniona jest odmowa umożliwienia dokonania czynności określonych w art. 126 u.p.s.²²

Jeśli w toku przeprowadzonych czynności kontrolnych zostaną ujawnione nieprawidłowości, kontrolowane jednostki są zobowiązane do ich naprawienia. W przypadku niepodjęcia działań zmierzających do przywrócenia w kontrolowanej placówce stanu pożądanego, wojewoda może orzec o czasowym lub stałym cofnięciu zezwolenia na prowadzenie takiej placówki. Warto w tym miejscu podkreślić, że cofnięcie wspomnianego zezwolenia nie jest bezwarunkowe. W konsekwencji więc, wojewoda może, chociaż nie musi wydać interesującą nas decyzję. Orzeczenie w przed-

miocie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie wspomnianych jednostek, następuje w drodze decyzji administracyjnej²³. Jeśli będzie miało miejsce stałe cofnięcie, będzie to oznaczać, że jednostce wobec której zastosowano ten środek nie będą przysługiwały uprawnienia do prowadzenia działań i usług w zakresie pomocy społecznej. Cofnięcie czasowe natomiast oznacza, że zakaz świadczenia usług w określonym w decyzji wojewody przedziale czasowym. Po wspomnianym okresie jednostka może kontynuować działania w zakresie pomocy społecznej²⁴.

Jeśli wspomniane zaniedbania lub zaniechania realizacji obowiązków ustawowych mają charakter rażący, wojewoda może wezwać jednostkę samorządu terytorialnego do wyznaczenia wykonawcy zastępczego. O rażącym charakterze zaniedbań lub zaniechań można mówić, jeśli dają się one łatwo stwierdzić, są wyraźne, niewątpliwe, bezsporne, bardzo duże oraz o wysokim stopniu intensywności. Zaniedbania lub zaniechania muszą dotyczyć realizacji obowiązków ustawowych. Warto zaznaczyć, że tak jak w przypadku cofnięcia zezwolenia, tak również w przypadku wezwania do wyznaczenia wykonawcy zastępczego wojewoda jedynie może, ale nie musi wspomnianej decyzji wydać²⁵.

Wojewoda może również wymierzyć karę pieniężną za brak realizacji zaleceń kontrolnych. Kara pieniężna nakładana jest na osoby działające w imieniu jednostki organizacyjnej pomocy społecznej lub kontrolo-

²¹ § 19.3, *Rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*.

²² Ł. Borkowski, R. Krajewski, S. Szymański, *Komentarz do ustawy o pomocy społecznej*, s. 219.

²³ Por. art. 104-113 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego*, (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071).

²⁴ Ł. Borkowski, R. Krajewski, S. Szymański, *Komentarz do ustawy o pomocy społecznej*, s. 222.

²⁵ Por. tamże, s. 222-223.

wanej jednostki. Warto zatem podkreślić, że kara nakładana jest nie na jednostkę, wobec której wydano zalecenia pokontrolne lecz na osoby, które działają w jej imieniu. Wymiar kary oznaczający w szczególności jej wysokość uzależniony jest od rozmiaru prowadzonej działalności oraz społecznej szkodliwości stwierdzonych uchybień²⁶.

Zdecydowanie bardziej dolegliwą karę przewidziała ustawa dla osób fizycznych, prawnych lub jednostek nie posiadających osobowości prawnej, które bez zezwolenia prowadzą placówkę zapewniającą całodobową opiekę osobom w podeszłym wieku, przewlekłe chorym lub niepełnosprawnym. Warto również zaznaczyć, że wspomniane kary pieniężne mają charakter administracyjny, co oznacza, że nie należy ich utożsamiać z sankcjami z zakresu prawa karnego²⁷.

ZAKOŃCZENIE

Uzasadnione wydaje się twierdzenie, że tak istotna instytucja polityki społecznej państwa, jaką jest pomoc społeczna, nie może obejść się bez środków kontroli i nadzoru. Jest to uwarunkowane jej zakresem świadczeń. Na jeszcze wyraźniejsze podkreślenie zasługuje fakt, że pomoc społeczna jest świadczona osobom, które znajdują się w trudnej życiowej sytuacji. Dowolność w zakresie wykonywanych świadczeń mogłaby zatem prowadzić do rutyny i nadużyć.

Godny podkreślenia jest fakt, że ustawodawca postawił zadanie kontroli oraz nadzoru w ramach pomocy społecznej przed wojewodą. Dodatkowym wydarzeniem wartym

zaznaczenia jest kwestia zgodnie z którą, wojewoda ma do dyspozycji zespół wykwalifikowanych osób, które w jego imieniu i z jego upoważnienia dokonują kontroli i nadzoru. Ciekawym rozwiązaniem wydaje się szczegółowe określenie kwalifikacji wspomnianych osób. Tylko bowiem kierunkowo wykształcone osoby dają gwarancję rzetelnego przeprowadzenia kontroli.

Pewien dysonans natomiast można zauważyć przy nakładaniu kar pieniężnych na podmioty, które nie zastosowały się do zaleceń pokontrolnych. O ile bowiem w przypadku nie zastosowania się do wspomnianych zaleceń, kara może być wymierzona w granicach od jednego do sześciu tysięcy złotych, to w przypadku prowadzenia placówki bez wymaganego zezwolenia, kara jest ustalona na jednym poziomie – dziesięciu tysięcy złotych. Warto byłoby dokonać zmiany we wspomnianym przepisie, bowiem wymierzając tak dotkliwą karę zawsze należy mieć na uwadze indywidualny przypadek zaniedbania.

SŁOWA KLUCZOWE

nadzór, kontrola, opieka społeczna

STRESZCZENIE

Artykuł pt.: „Problematyka nadzoru i kontroli w odniesieniu do pomocy społecznej” porusza problematykę podmiotów, które są zobowiązane do przeprowadzania nadzoru i kontroli w odniesieniu do pomocy społecznej. Oprócz powyższego, dotyczy on również kwestii procedury wspomnianych czynności kontrolnych. Podjęte zagadnienia wydają się uzasadnione ze

²⁶ Por. art. 131 ust. 2, u.p.s.

²⁷ Ł. Borkowski, R. Krajewski, S. Szymański, *Komentarz do ustawy o pomocy społecznej*, s. 224.

względu na stale rosnącą liczbę osób korzystających ze świadczeń pomocy społecznej.

SUMMARY

Article: „Issues of the supervision and the control with reference to the social welfare” is bringing up issues of subjects who are

obliged to conduct the supervision and the control with reference to the social welfare. Apart from above, it also concerns the issue of the procedure of recalled test activities. Taken issues seem justified on account of the constantly increasing number of people using benefits of the welfare.

BIBLIOGRAFIA

- Banaszak B., *Nadzór*, [w:] *Mała encyklopedia prawa*, red. U. Kalina-Prasznica, Warszawa 2005
- Borkowski L., R. Krajewski, S. Szymański, *Komentarz do ustawy o pomocy społecznej wraz ze zbiorem przepisów wykonawczych*, Kutno 2005
- Muszalski W., *Prawo socjalne*, Warszawa 1998
- Ochendowski E., *Prawo administracyjne. Część ogólna*, Toruń 1999

NOTA O AUTORZE

Dr Magdalena Pyter, adiunkt w Instytucie Prawa WZPiNoG KUL w Stalowej Woli. Zainteresowania naukowe: historia prawa, historia nauki i nauczania prawa, obowiązujące prawo oświatowe, zagadnienia pomocy społecznej. Kontakt: magdalena.pyter@kul.pl